

ת"פ 52091/02/20 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד דהן בן מחמד אל אעסם

בית משפט השלום בבאר שבע

ב' ניסן תשפ"א
15 מרץ 2021

ת"פ 52091-02-20 מדינת ישראל נ' אל אעסם

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה ספיר אסרף טטואני

נגד
הנאשם

דהן בן מחמד אל אעסם
ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירת נשק (החזקה), בניגוד לסעיף 144 (א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל הנאשם לידי נשק תת מקלע מאולתר 9 מ"מ אשר יורה ובכוחו להמית (להלן: "הנשק") ובנוסף, כ-20 קליעי 9 מ"מ (להלן: "התחמושת").

מיום 14.02.20, החזיק הנאשם את הנשק והתחמושת הנ"ל בארון במטבח ביתו בשבט אלאעצם.

ביום 16.02.20, סמוך לשעה 15:00, במסגרת פעילות משטרתית יזומה, הגיעו שוטרי תחנת העיירות אל ביתו של הנאשם בשבת אלאעצם, בכדי לערוך חיפוש בבית. במהלך החיפוש, איתרו השוטרים את הנשק והתחמושת בארון במטבח.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הורשע בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן, על פי הודאתו.

ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

הנאשם הופנה לשירות המבחן למבוגרים, לקבלת תסקיר לענין העונש.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מסמכים רפואיים של הנאשם (נ/1) - הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות ובין היתר - בעיות נשימתיות; סכרת.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 45, נשוי ואב ל-7 ילדים, עובד בקיוסק שפתח סמוך לביתו, ומקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

לדבריו, סובל מסכרת, אסטמה, מחלת ריאות ועתיד לעבור השתלת ריאות. עקב מצבו הרפואי, מזריק זריקות על בסיס קבוע ונוטל טיפול תרופתי קבוע. כן, שיתף, כי עקב מצבו הבריאותי, מבקר בתדירות גבוהה בבית החולים.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה ושלל התנסות בסמים ואלכוהול.

בהתייחס לעבירה, הודה הנאשם בביצועה. לדבריו, מצא את הנשק והתחמושת בתוך בור בשטח פתוח, ופחד לזרוק אותו או להשאירו שם, וכן, פחד להתקשר למשטרה, שמא יאשימו אותו בהחזקת נשק.

לדבריו, לא הבין את חומרת ההשלכות של החזקת הנשק והתחמושת בביתו, אך כיום מבין את החומרה והפיק לקח לעתיד. כן, הביע חרטה ובושה על מעשיו. כיום, לדבריו, יודע מה האלטרנטיבות להתמודדות.

שירות המבחן התרשם מאדם בוגר, אשר מפרנס את משפחתו ועד כה לא הסתבך עם החוק.

שירות המבחן למבוגרים המליץ על שילוב הנאשם בהליך טיפולי, במסגרת העמדתו במבחן למשך שנה; צו של"צ בהיקף 200 שעות אשר יהווה עונש חינוכי; ועל הטלת מאסר מותנה.

לחילופין, המליץ שירות המבחן על ענישה במסגרת מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה הערכים המוגנים שנפגעו - הגנה על שלום הציבור ובטחונו; שמירת תחושת ביטחון היחיד והרבים; שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי; שמירה על גופו וחיוו של האדם.

התביעה הדגישה את פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם ותחמושת, שלא כדין, אשר עלול למצוא דרכו לפעילות עבריינית או בטחונית.

התביעה הפנתה גם לנסיבות החזקת הנשק והתחמושת - אשר אוחסנו בתוך ארון מטבח בבית מגורים, בו מתגוררים קטינים.

התביעה הפנתה גם לטיב כלי הנשק - תת מקלע 9 מ"מ, נשק אוטומטי המאופיין בקצב אש גבוה, דיוק נמוך ונזק גדול. כן, הנאשם החזיק לצד הנשק, גם 20 קליעי תחמושת באורך 9 מ"מ.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 26 ועד 40 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר מותנה מרתיע, קנס משמעותי וחילוט הנשק והתחמושת.

התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם סמוך למרכז המתחם אליו עתרה.

ההגנה טענה, כי מדובר בנשק מאולתר, אשר הנאשם החזיק בו למשך יומיים.

ההגנה ביקשה לייחס משקל למצבו הרפואי של הנאשם, היותו נכה בשיעור 100%, ולהיותו נעדר עבר פלילי.

כן, ביקשה ההגנה לייחס משקל להיות הנאשם מצוי בתנאים מגבילים מאז הגשת כתב האישום נגדו, ולא נרשמה לחובתו הפרה של התנאים.

ההגנה טענה, כי מדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את הנאשם, וטענה, כי הנאשם מצא את הנשק בשטח פתוח והחזיקו בביתו למשך יומיים.

ההגנה ביקשה שלא לקבל את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה וביקשה להטיל ענישה שיקומית.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא עשה טעות, עליה לא יחזור בשנית. כן, הוסיף כי הוא אב ל-7 ילדים, אשתו אינה עובדת, ומצבו הבריאותי אינו תקין.

דין והכרעה

אין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדין. כלי הנשק עלול למצוא דרכו לפעילות שלילית, אם פלילית ואם נגד בטחון המדינה.

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידודו של הנשק מהסביבה (כיום, מי שמחזיק נשק ברישיון נדרש לאפסנו בכספת מאובטחת, מאחורי שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראיות שהוחזק לצורך פעילות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוסף, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאי שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק הדין ע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספל** (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכלי נשק, הכולל גם אפשרות לפגיעה עיוורת באנשים מן הישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירת החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבלום את שרשרת העבירות בשלב ראשוני.

בפסק הדין ע"פ 4945/13 **סלימאן, נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגלותם של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין, גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתתפות עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדובר, לכאורה, במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ואין לחובתו הרשעות קודמות. ראו רע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

יוער כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין.

עוד ראו רע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככלל יש לאסור את המבצעים עבירה זו, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחורי סורג וברית, ואילו אורך התקופה כלול בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

מתחם ענישה

לצורך סקירת מדיניות הענישה הנוהגת, תובא להלן פסיקה רלוונטית:

· בפסק הדין עפ"ג 23419-01-17 **מדינת ישראל נ' זניד ואח'** (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משיבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחד עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמוי M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בצירוף תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 30 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שינוע בין 16 עד 36 חדשי מאסר בפועל בנוגע למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר. ערעור המדינה התקבל בהסכמת הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושתו על המשיבים ל-26 ו-31 חדשי מאסר בפועל (בהתאמה). בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, אף מצא לציין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמוכים יתר על המידה.

· בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי בערעור זה, במקרה נוסף שנדון בסמוך לאחר מכן, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שינוע בין 13 עד 36 חדשי מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסוג תת מקלע בצירוף מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 7544-11-16 **מדינת ישראל נ' אלאסד** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכביד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 22885-05-17 **אלאסד נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

· בפסק הדין ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם במאגרים), אושר מתחם ענישה שינוע בין שנה ועד שלוש שנות מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסוג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדובר היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, כולל לימודים אקדמיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע עונשים מרתיעים בגין עבירות אלה והעמיד המתחם שם בין 12 ועד 36 חדשי מאסר בפועל. אמנם, באותו מקרה הורשע המשיב גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

· בגזר דין ת"פ 32560-12-16 **מדינת ישראל נ' אלסאריעה** (פורסם במאגרים), נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסוג ברטה (העבירה תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טעון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כשכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדשי מאסר. בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשיאה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדיקציה על שימוש פלילי או אחר המתוכנן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המערער שם (צעיר ללא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטרס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מיגור עבירות מסוג זה.

· בפסק דין נוסף, העמיד בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, העונש על החזקת רובה סער בודד על 22 חדשי מאסר בפועל, כשאחת מחברי ההרכב, בדעת מיעוט, הציעה להעמידו על 28 חדשי מאסר בפועל. אכן, באותו מקרה (עפ"ג 32503-04-19 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל**, פסק הדין מיום 12.06.19) היו נתונים לחומרה (המדובר היה בכלי נשק צה"לי תקני, שנעשה בו שימוש פלילי בעבר, ולנאשם שם גם היה עבר פלילי, אם כי לא מכביד), אך גם שם, נקבע, בבית משפט השלום, מתחם ענישה זהה ולא היה שינוי במתחם.

· בפסק דין נוסף, שניתן בתקופה האחרונה, נדחה ערעור ההגנה על עונש בפועל בן 18 חודשים בתוספת מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ₪, שהושתו על צעיר שהחזיק כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר.

אותו מערער החזיק בנשק למשך עשרה ימים בלבד ואף הוסכם, כי החזיקו בעבור אחר.

בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב בראשות הנשיאה כב' השופטת ר' יפה-כץ, ציין:

בית המשפט קמא ציין ובצדק, את החומרה הרבה שיש לראות בעבירות הקשורות בנשק, ואף בצדק ציין, כי בית המשפט מצווה להחמיר את הענישה בעבירות כגון אלה, כדי להגן על הציבור. כך צדק גם בית המשפט בעת שקבע מתחם עונש כפי שקבע...

בית משפט קמה הדגיש את העובדה כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של אזור הדרום, ואף צדק, כאשר קבע שלא ניתן להתעלם מנסיבה זו בעת קביעת העונש הראוי למערער.

ראו עפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "**פרשת אבו מוסא**").

עוד ראו, לעניין מתחם הענישה, מספר גזרי דין שניתנו לאחרונה: ת.פ. 30406-04-16 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר**; ת.פ. 65912-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'** (גזרי הדין פורסמו במאגרים). בגזר הדין האחרון - נדון אחד הנאשמים, שהורשע, על פי הודאתו, בהחזקת אקדח חצי אוטומטי בלבד - לעונש מאסר בפועל בין 18 חודשים. בערעור לבית המשפט המחוזי - הועמד העונש על 14 חודשי מאסר. הנאשם השני - שנתפס מחזיק רובה סער ושני אקדחים חצי אוטומטיים, כשכולם אינם תקינים - נידון לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים, כשערכאת הערעור לא מצאה להתערב בעניינו. ראו עפ"ג 23083-03-19 **אבו מדעם ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 17.07.19).

ולאחרונה, נדון נאשם ללא הרשעות קודמות, אשר ניהל חיים אזרחיים עמלניים כבעלים של מספר עסקים בשוב חורה, לעונש מאסר בפועל בין 15 חודשים בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי אחד, במתחם שנקבע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, כשהסיבה לקביעת המתחם שם היתה (ממש כמו במקרה שלפנינו) כי הנשק הוחזק בליווי תחמושת. ראו ת.פ. 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (פורסם במאגרים)**. באותו מקרה, דובר על נאשם, שהיה ללא הרשעות (ואף ללא רישומים) קודמים, לאחר שירות צבאי ארוך בסדיר ובקבע, מוכר כדמות ציבורית במגזר אליו משתייך.

לפני מספר שנים, פורסמה הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 (מיום ג' אב תשע"ו - 07/08/16) בנוגע למדיניות הענישה בעבירות נשק, במסגרתה הונחתה התביעה הכללית לפעול לכיוון החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקף מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרוש מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר המדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרג החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תת מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביותר ואילו אחזקת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח הפסיקה, שפורטה באותה הנחיה, הונחתה התביעה הכללית לטעון למתחם שינוע בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תת מקלע; בין שנה לשלוש שנים בגין אחזקת נשק קצר מסוג אקדח; 6 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חודשי מאסר בפועל ממש בגין אחזקת תחמושת.

הצורך בהחמרת הענישה נומק במספר הרב של העבירות, אם פליליות ואם כאלה נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, ואף הביאו, לעיתים מזומנות, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המחשה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועים של פיגועים פליליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלי לקחת בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנאה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשש טענת התביעה, כי העבירה הנדונה הפכה ל"מכת מדינה". חלק מהגורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי האמרה הידועה, לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכה הראשונה, חוזר להופיע במערכות שלאחר מכן. ובעת האחרונה, די בהצצה חטופה בכל מהדורת חדשות כמעט, כדי להתרשם מהנזקים הקשים, אשר נגרמים מכלי הנשק, המוחזקים על ידי מי שאינו מורשה לכך.

הסיכון גובר כאשר המדובר בכלי נשק אוטומטי, ולעניין זה, גם כלי מאולתר - הוא כלי נשק מסוכן, שבכוחו להמית ובשנים האחרונות אירעו אינספור פיגועים פליליים ואף בטחוניים, אשר גרמו למותם של בני אדם, באמצעות כלי נשק

מסוג זה.

הדברים הגיעו עד כדי כך, שבשנה האחרונה שומעים אנו על קיפוד חייהם של אזרחים כתוצאה מסכסוכים בהם נערך שימוש בנשק חם - מדי יום ביומו.

הנאשם החזיק, לצד הנשק, גם תחמושת חיה (בגין כך הורשע גם בעבירה בניגוד לסיפא של סעיף 144 הנ"ל) ובכך הועצם פוטנציאל הסיכון המידי הנובע ממנו.

לנוכח התפשטות הפעילות העברית הכוללת שימוש בנשק חם בעת האחרונה, ראוי לקבוע החמרה מסוימת, באופן הדרגתי, במתחמים שנקבעו, כשהמתחם בגין אחזקת נשק חם אוטומטי מסוג רובה סער או תת מקלע - יועמד בין 20 ועד 40 חדשים מאסר בפועל. עם זאת, משאין עונשין אלא אם מזהירים, במקרה דנן, יתן הנאשם את הדין לפי המתחם שנהג עד כה בפסיקת בית המשפט, קרי: בין 18 עד 36 חדשים.

העובדה, כי הנאשם הסליק הנשק בביתו ימים ספורים בלבד - אין בה כדי להביא לשינוי המתחם. פעמים רבות מוחזק נשק בידיים עברייניות תקופה קצרה, אם לצורך פעילות מסוימת ואם לכל צורך אחר. בכך אין כדי להמעיט את הסיכון הנובע ממנו. טענת זו נדחתה כבר בגזר הדין בעניין **פרשת אבו מוסא** לעיל וכאמור - ערעור ההגנה על גזר הדין שם - נדחה.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לזכות הנאשם, בית המשפט ייקח בחשבון את גילו הצעיר; מצבו המשפחתי; מצבו הבריאותי עליו הצביעה ההגנה; היעדר הרשעות קודמות; הודאתו באשמה; הפרוגנוזה החיובית משירות המבחן למבוגרים.

בית המשפט אינו מוצא מקום לאמץ המלצת שירות המבחן למבוגרים, להסתפק בענישה חינוכית, במסגרת צו של"צ או לחילופין, מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. עתירה זו חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה הראוי. כבר נפסק, לא פעם, כי שיקום אינו מילת קסם, המצדיקה חריגה מהמתחם בכל מקרה שהוא.

ענישה בהתאם לעתירת שירות המבחן למבוגרים - לא יהיה בה כדי לשקף כלל את עיקרון ההלימה, אשר קיבל הבכורה במסגרת שיקולי הענישה, שלא לדבר על הרתעת היחיד - הנאשם - והרתעת הרבים.

מכלול הנתונים מצביע, אם כן, לכיוון ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה.

כמובן, יושת על הנאשם עונש צופה פני עתיד, לבל יהין להחזיק שוב בכלי נשק כלשהו, חם או קר.

כן יושת על הנאשם עיצום כספי, בהינתן, כי המדובר בכלי נשק ובתחמושת בעלי שווי כספי לא מבוטל.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים; ולאחר ששמע דברו האחרון של הנאשם, גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; או עבירה כלשהי בניגוד לסעיף 186 לאותו חוק;

ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.04.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתרה לפירעון מידי;

ו. נשק ותחמושת - יושמדו, בחלוף תקופת הערעור.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, במעמד הצדדים.